

Розділ 1

Старий телефон

Левко обожнював вихідні! Ще б пак! Який восьмирічний хлопчик не любить вихідних, скажете ви! І не тільки тому, що не треба йти до школи чи робити домашнє завдання. А тому, що саме у вихідні до нього приходив дідусь, і вони разом ішли на блошиний ринок роздивлятися старі речі.

Блошиний ринок — місце, де продають все дуже-дуже старе або те, що стало непотрібним. Дідусь Левка обожнював усілякі давні речі. Особливо ті, що були зовсім звичайними для нього за часів дитинства й молодості. Він купував вінілові платівки для програвача, значки у власну колекцію, а також поштові марки. Інколи щось цікавеньке перепадало й Левкові — машинки, книжки, порцелянові статуєтки. Але цього разу вони знайшли щось дійсно неймовірне!

— Що це? — запитав хлопчик у продавця.

То був високий і худий, наче палиця, чоловік у сірому пуховику та звичайній спортивній шапці. Не молодий і не старий. Нічого особливого, якщо не враховувати зросту. Левко подумав, що йому, напевно, стільки ж років, скільки й татові.

— Це старий телефон. От сучасні діти! Взагалі не знають, що воно таке! Але він не продається, бо дуже особливий і важливий для мене.

— А він працює? — запитав Левко. — І чому в нього екран такий маленький? Є якісь додатки, ігри?

— Це одна з найперших моделей, — утрутився в розмову дідусь. — У твого тата теж такий був, але він його, здається, продав і купив новий, кращий. Ігри тут найпростіші. Екран не сенсорний, і все керується кнопками.

— А можеш мені його купити? — попросив хлопчик. — Мені дуже цікаво, як він буде працювати! Я таких ще не бачив!

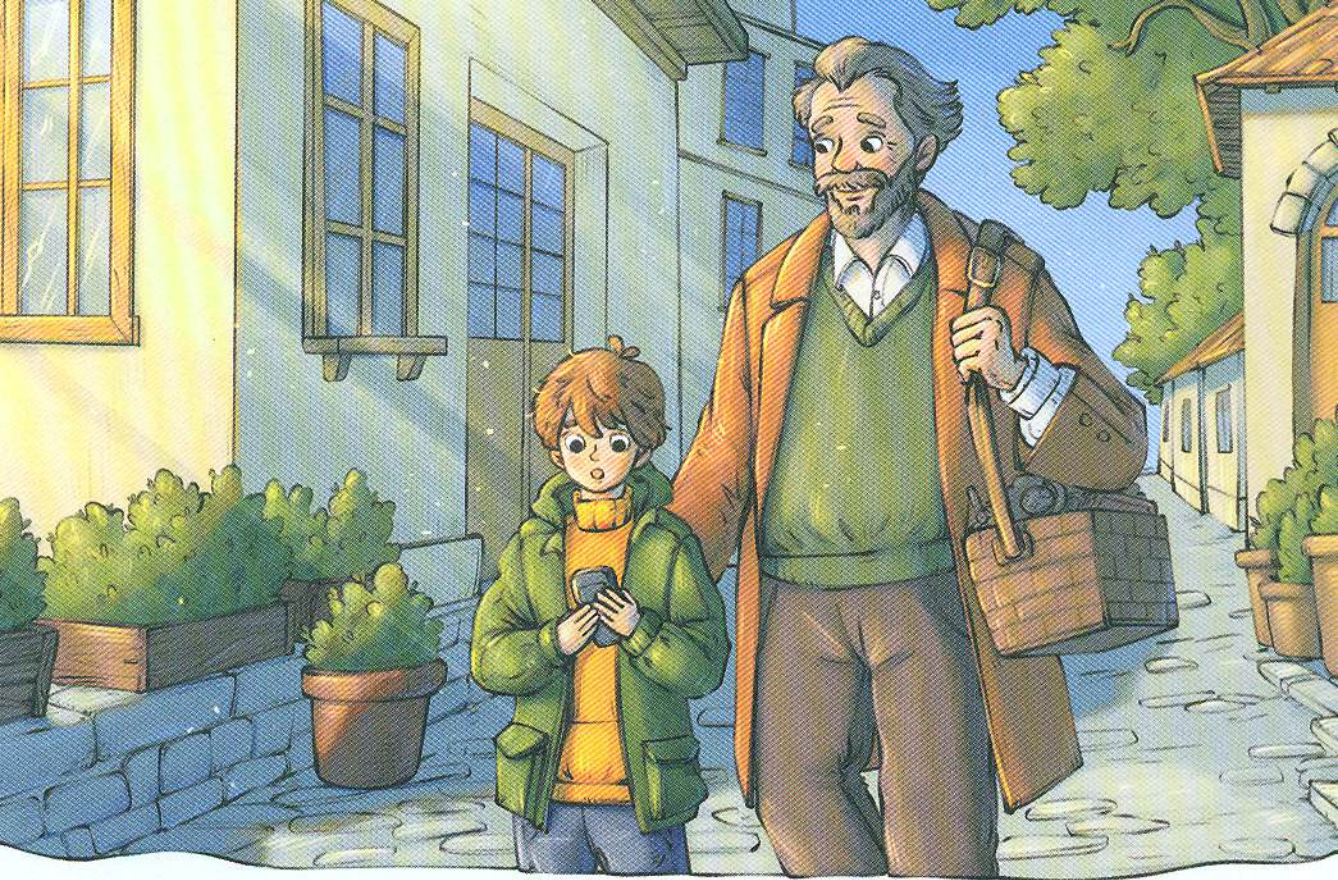
Левко почав за звичкою тикати пальцями в крихітний екран. Він намагався перегорнути зображення, знайти додатки, проте на дисплеї нічого не відбувалося.

— Ти знаєш, — якось хитрувато сказав продавець, — мені здається, що я все ж таки погоджуся продати його тобі! Хоч мені й боляче з ним розлучатися, але думаю, **що настав час йому отримати нового господаря.**

«Який дивний чоловік! — подумав Левко. — То не продає, то продає телефон, то ставиться до нього як до живого, наче він і справді може мати господаря».

— Я поясню тобі, як він працює, — сказав дідусь і розраховався з продавцем.

— Тільки обережно з ним! — зазначив високий чоловік. — Бо цей телефон незвичайний. Сильно його не труси!

Дідусь усміхнувся, а Левко подумав, що телефон і справді незвичайний, адже хлопчик ніколи раніше не тримав у руках таку старезну модель. Цікаво: як він працює і чи можна його розібрати, аби побачити, що там усередині?